

Ahol énekszó váltja fel a kamalduli remeték némaságát

Mesterkurzus a majki műemlékegyüttesben az Operaház védnökségével

Különös érzés muzsikát, énekszót hallgatni a majki kamalduli remetesség kétszázharminc esztendő falai között. Ott, ahol sokáig a természet csendje uralkodott, mert a cellaházakat a szigorú regulák szerint élő, némaságot fogadott szerzetesek lakták. Az északi Vértes zöldjében megbúvó, Oroszlánytól három percnyi autóra található majki barokk műemlékegyüttes nyaranta már hosszú idő óta kulturális rendezvényeknek ad otthont, ám a környékbéliek talán arra az énekes mesterkurzusra a legbüszkébbek, amely hangversenyeivel másodsor csábította a remetességbe az operakedvelőket az elmúlt napokban. A mesterkurzust, amelyen rangos művészeink – Adorján Ilona, Misura Zsuzsa, Pászthy Júlia, Keönch Boldizsár és Kováts Kolos – tanították a fiatal énekeseket, a Magyar Állami Operaház védnöksége alatt a Majki Műemlékegyüttesért Alapítvány és Oroszlány város önkormányzata rendezte a Harmónia Stúdió Bt. segítségével.

Kevés alkalmasabb hely adódhat nyári zeneoktatásra, énekes mesterkurzusra, mint a majki kamalduli remetesség. És ahogy a hely szépsége, hangu-

lata ihletet adhat a művészeknek, a kulturális rendezvények segíthetnek abban, hogy a műemlékegyüttes híre messzire szálljon, a mecénások felfigyeljenek rá, és így a még romos, lepusztult állapotban lévő részeit, különös tekintettel a kastélyra, minél hamarabb rendbe lehessen hozni. Mert – bár az önkormányzat eddig is sokat áldozott a műemlék helyreállítására – sok pénzre lenne szükség ahhoz, hogy a műemlékegyüttes egyszer régi szépségében újjászülessen. Majk, ez a miniatűr falucska templomának tornyával, a kolostor főépületével és tizenhét cellaházával kétszázhatvanhárom éve hirdeti barokk egyházi építészetünk nagyszerűségét. Ez Közép-Európa utolsóként megmaradt XVIII. századi szerzetesi remetésege. (A templomtorny hangjátéka negyedóránként Esterházy Pál *Harmonia Caelestis* című zenei gyűjteményének darabjait játssza.)

A környék az Esterházyak birtoka volt. Esterházy József gróf 1733-ban adományozta a kamalduli rendnek a majki területet. Még abban az évben elkezdték azoknak a remetelakoknak az építését, amelyekre egy-egy főúri család vagy főpap mecénásként pénz-

beli alapítványt tett. Minden ház homlokzatán az egykori támogatók emlékét idézik a vörösmészaköbe, homokkőbe faragott gyönyörű családi címerek. A bencések közül kivált, Romuald által 1012-ben alapított kamalduli rend fehérruhás barátai a lakok falai közt éltek, elmélkedtek.

A majki énekkurzust, amelynek művészeti vezetője az idén Nagy Ferenc karmester és Fülöp Attila, az Operaház főtitkára volt, komoly szakmai érdeklődés kísérte, nyolcvan fiatal művész jelentkezett rá, külföldiek is. Közülük hatvanan vállalták, hogy nemcsak társaik óráit hallgatják végig, hanem maguk is pódiumra lépnek. A templomtorny tövében felállított színpadon rendezett gálahangversenyen végül is tizennyolc diák kapott bemutatólehetőséget. A koncerten, amelyen a *Tatabányai szimfonikus zenekar* működött közre Nagy Ferenc vezényletével, együtt szerepelhettek tanáraikkal. Volt, aki életében először énekelhetett nagyzenekarral. Reméljük, hogy a Majkon felcsendült „hangok” minél „messzebbre” szállnak majd a nagyvilágban.

(devich)

Esterházy József gróf 1733-ban adta a kamalduli rendnek majki birtokát